

การพัฒนาแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น The Development of English Speaking Skills Measurement for Students of Junior High School

ภทภกมล นันทนะ¹ และ บุญชม ศรีสะอาด²

Phatarakamol Nantana¹ and Boonchom Sri sa-ard²

Received : 12 พ.ย. 2564

Revised : 2 เม.ย. 2565

Accepted : 18 เม.ย. 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาและหาคุณภาพแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 390 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 2 ประเภท ได้แก่ การพูดบรรยายภาพและการพูดอภิปราย แต่ละประเภทมีการวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 5 ด้าน ได้แก่ การออกเสียง การใช้ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว การใช้คำศัพท์ ความเข้าใจ โดยทำการทดลองครั้งที่ 1- 4 เพื่อปรับปรุงแก้ไข และหาค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด ค่าความเชื่อมั่นจากผู้สังเกต 2 คน รวมไปถึงการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพ ส่วนการทดลองครั้งที่ 5 เพื่อหาคุณภาพโดยหาค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด ค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกต และการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพ

ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้ 1) การพัฒนาแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่าการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยผู้เชี่ยวชาญ ด้านการพูดบรรยายภาพ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 จำนวน 13 ข้อ และด้านการพูดอภิปราย มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 จำนวน 7 ข้อ 2) การหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า 2.1) ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยของการพูดบรรยายภาพ มีค่า 0.84-0.92 และค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยของการพูดอภิปราย มีค่า 0.71- 0.92 2.2) ค่าความเชื่อมั่นเฉลี่ยการพูดบรรยายภาพและการพูดอภิปราย มีค่า 0.88-0.96 2.3) ค่าความเชื่อมั่นเฉลี่ยของผู้สังเกตให้คะแนนหรือผู้สังเกต 2 คน ในการพูดบรรยายภาพ มีค่า 0.96-0.99 ในส่วนของการพูดอภิปรายมีค่า 0.97-0.99 2.4) ค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพเฉลี่ย การพูดบรรยายภาพ มีค่าตั้งแต่ 0.81-0.91 ส่วนการพูดอภิปรายมีค่าตั้งแต่ 0.75-0.81

คำสำคัญ: มัธยมศึกษาตอนต้น, แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ, ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

Abstract

This study's objectives were to 1) design an English Speaking Skill Scale for lower secondary school students and 2) establish the scale's overall level of validity and reliability. Junior high school students

¹ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อีเมล: Phatarakamol.nan@msu.ac.th

² รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม อีเมล: Phatarakamol.nan@msu.ac.th

¹ Master of Education, Program in Educational Research and Evaluation, Faculty of Education, Mahasarakham University,
Email: Phatarakamoln@gmail.com

² Associate Professor, Ed.D, Program in Educational Research and Evaluation, Faculty of Education, Mahasarakham
University, Email: Phatarakamoln@gmail.com

from schools that fall under the purview of Secondary Education Service Area 26 made up the sample. A multi-stage random sample was used to acquire a total of 390 persons from the Maha Sarakham Province. This study employed two categories of English speaking ability tests: descriptive speaking and argumentative speaking. Each category measures five aspects of English language proficiency: pronunciation, grammar, fluency, Vocabulary use and comprehension are enhanced by conducting Experiments 1 through 4 to determine the discriminant power, the confidence value of the measure, and the confidence value from two observers, as well as the conditional validity. Regarding the fifth experiment, the quality was determined by calculating the discriminant power, the confidence value of the measure, the observer's confidence, and the conditional precision.

The findings of the research are presented as follows: The study on the English speaking skill test revealed that 1) when an expert in descriptive speech examined the alignment between the questions and the objectives, a perfect Index of Objectivity Coefficient (IOC) value of 1.00 was obtained for 13 items. Regarding oral communication and discourse, the Index of Concordance (IOC) has a value of 1.00 across a set of seven components. 2) In order to assess the proficiency of the English speaking skill examination, it was discovered that 2.1) the average discernible power of descriptive speech ranged from 0.84-0.92, while the average discernible power of discussion ranged from 0.71-0.92, 2.2) the average confidence values for descriptive speech and debate ranged from 0.88-0.96, 2.3) the mean level of confidence exhibited by the observer or observers in the descriptive speech ranged from 0.96-0.99. The range of values discussed was between 0.97-0.99, 2.4) the average conditional correctness of descriptive speech was between 0.81-0.91, while the range for debate was between 0.75-0.81.

Keywords: Junior High School, English Speaking Skills Measurement, English Speaking Skills

บทนำ

ทุกชนชาติต่างก็มีภาษาของตนเป็นภาษาประจำชาติ ซึ่งในโลกมีภาษาต่าง ๆ หลายร้อยภาษาและภาษาต่างประเทศถือเป็นภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นที่ทุกคนควรจะต้องเรียน เพื่อใช้ติดต่อสื่อสารกับชนชาวโลก ภาษาต่างประเทศที่ทั่วโลกยอมรับว่าเป็นภาษากลางในการสื่อสารของมนุษย์ คือ ภาษาอังกฤษ ในปัจจุบันมีคนพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติหรือเป็นภาษาที่สอง หรือเป็นภาษาต่างประเทศถึง 1,000 ล้านคน (Naisbitt, 1994: 26) ส่วนในประเทศไทยภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทสำคัญทางด้านการค้าและการทูตตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 3 และรัชกาลที่ 4 เป็นต้นมาและเพิ่มมากขึ้นในทุกขณะ ทั้งทางด้านการเมือง สังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การค้า การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศและด้านการศึกษา โดยเฉพาะในด้านการศึกษานั้นมีสถาบันการศึกษาหลายแห่งได้เปิดการเรียนการสอนหลักสูตร English Program ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาทั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะใน 4 ด้าน คือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านทักษะการพูดซึ่งจะทำให้สามารถติดต่อสื่อสารกับชนชาวโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังส่งผลอันดีต่อการพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไปอีกขั้นหนึ่ง

การพูดเป็นกระบวนการสร้างและการกระจายความหมาย โดยใช้ถ้อยคำและไม่ใช้ถ้อยคำเป็นสัญลักษณ์ในบริบทต่าง ๆ การพูดเป็นส่วนสำคัญของการเรียนการสอนภาษาที่สอง แม้ว่าการพูดมีความสำคัญ แต่เมื่อหลายปีก่อน การสอนทักษะ

การพูดถูกประเมินค่าต่ำและการสอนภาษานั้นเป็นเพียงการทำแบบฝึกหัดซ้ำ ๆ หรือการท่องจำบทสนทนาเท่านั้น อย่างไรก็ตาม โลกปัจจุบันได้กำหนดเป้าหมายของการสอนทักษะการพูดเป็นการพัฒนาการสื่อสารของนักเรียน เนื่องจากวิธีการสอนนั้นนักเรียนสามารถแสดงความรู้ที่ออกมาเป็นคำพูดได้ ซึ่งเป็นการเรียนรู้วิธีการปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของสังคมและวัฒนธรรม ที่เหมาะสม แต่กรณีของการติดต่อสื่อสารนั้นเน้นการสอนเพื่อให้นักเรียนภาษาที่สองได้มีวิธีที่ดีที่สุดในการพูด (Sasson, 2007: 35)

ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษมาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากการจัดการศึกษาของชาติ ได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (อารีรักษ์ มีแจ้ง และศิริพร ปาณาวงษ์, 2553: 17-31) โดยเฉพาะหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้มีการเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษา จนถึงมัธยมศึกษา (อรพรรณ วีระวงศ์, 2554: ออนไลน์) แต่กระนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็มีปัญหามาโดยตลอด ส่งผลให้นักเรียน ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง (บุปผา อยู่ทรัพย์, 2555: 189-204) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่นักเรียนไทยมีปัญหาที่สุด ทั้ง ๆ ที่ทักษะการพูดก็มีความสำคัญต่อนักเรียนในประเทศไทยเป็นอย่างมาก (Tribolet, 2012: 36-40) ทักษะการพูดนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดและจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสาร (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2537: 167) ซึ่ง Ur (1998: 53) ได้ให้ความคิดเกี่ยวกับเหตุผลที่ต้องพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในบรรดาทักษะทั้งหมด เพราะทักษะการพูดเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษา และช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะอื่นได้ง่ายขึ้น สำหรับประเทศไทยวิชาภาษาอังกฤษได้กำหนดให้ จัดการเรียนการสอนในลักษณะ วิชาภาษาต่างประเทศ นักเรียนจึงแทบไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน หากมีการเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียน Shumin (2002: 204-211) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสอนการพูดว่า การพูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับผู้เรียน ผู้เรียนมักพูดภาษาอังกฤษได้ไม่ดี ขาดความคล่องแคล่วในการใช้โครงสร้างภาษาและสำนวนต่าง ๆ เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตลอดจนขาดความเข้าใจสภาพความเป็นจริงทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ซึ่งจะเห็นได้จากคะแนนสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ, 2559: 1-12) ว่าคะแนนทักษะ ในด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ โดยมีคะแนนเฉลี่ย 32.85 และนักเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีคะแนนภาษาอังกฤษต่ำที่สุด โดยคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 29.28

จากความสำคัญดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นถึงความสำคัญของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญที่สุด และปัญหาที่เกิดขึ้นในกลุ่มนักเรียน ซึ่งจะเห็นได้จากคะแนนสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) รวมถึงความจำเป็นในการสร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษฉบับนี้ขึ้นมา โดยเน้นการนำประโยชน์ของผลสะท้อนจากการปฏิบัติ ของผู้เรียนมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551
2. เพื่อหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 6,272 คน ภาคเรียนที่ 2 หลักสูตรแกนกลาง ปีการศึกษา 2551

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในจังหวัดมหาสารคาม จำนวนทั้งหมด 390 คน ตามตารางสำเร็จรูปของทาโร ยามาเน่ และทำการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) ได้แก่ โรงเรียนสารคามพิทยาคม จำนวน 170 คน โรงเรียนวาปีปทุม จำนวน 10 คน โรงเรียนบรบือพิทยาคาร จำนวน 99 คน โรงเรียนนาคนูนประชาสรรค์ จำนวน 45 คน โรงเรียนกันทรวิชัย จำนวน 45 คน โรงเรียนโคกก่อพิทยาคม จำนวน 10 คน โรงเรียนโนนแดงพิทยาคม จำนวน 11 คน

2. เครื่องมือในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดทักษะการพูด จำนวน 2 ด้าน ประกอบด้วย

2.1 แบบวัดทักษะการพูดบรรยายภาพ (Description)

2.2 แบบวัดทักษะการพูดอภิปราย (Discussion)

ใช้แบบประเมินพฤติกรรมกรพูดที่มีรายละเอียดเนื้อหาและพฤติกรรมที่จะสังเกต 5 ด้าน ดังนี้

- 1) พฤติกรรมด้านการออกเสียง หมายถึง การพูดออกเสียงในส่วนท้ายตัวสะกด และสระของคำศัพท์

ในภาษาอังกฤษถูกต้องตามลักษณะการออกเสียง

- 2) พฤติกรรมด้านการใช้ไวยากรณ์ หมายถึง ความสามารถในการพูดประโยคตามโครงสร้างไวยากรณ์

ในภาษาอังกฤษได้ถูกหลักไวยากรณ์

- 3) พฤติกรรมด้านการใช้คำศัพท์ หมายถึง การเลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสมกับบริบทที่ต้องการสื่อสาร

- 4) พฤติกรรมด้านความคล่องแคล่ว หมายถึง ความสามารถในการพูดโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ ได้อย่างลื่นไหล

เป็นธรรมชาติ

- 5) พฤติกรรมด้านความเข้าใจ หมายถึง สามารถพูดสื่อสารเพื่อสื่อความหมายในจังหวะการพูดเป็นธรรมชาติ

ได้อย่างเข้าใจ

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2561 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

- 2) ศึกษาสาระแกนกลางของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ศึกษาเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดที่เป็นตัวแทนของเนื้อหา ตามสาระการเรียนรู้แกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ

- 3) ศึกษาการสร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อวัดคุณลักษณะที่ต้องการจะวัด

- 4) สร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ แบบวัดทักษะการพูด

ภาษาอังกฤษการพูดบรรยายภาพและการพูดอภิปราย โดยใช้เวลาสร้างเป็นเวลาทั้งหมด 1 เดือน สร้างแบบวัดทักษะการพูด

ภาษาอังกฤษ การพูดบรรยายภาพ ทั้งหมด 18 ข้อ และต้องการ 4 ข้อ และสร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษการพูดอภิปราย

ทั้งหมด 7 ข้อ และต้องการนำมาใช้ 2 ข้อ

- 5) นำแบบวัดที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัด ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ

จำนวน 4 ท่าน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย คัดเลือกข้อสอบที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าแบบวัดมีเนื้อหาตรงตาม

จุดประสงค์การเรียนรู้ และมีความคิดเห็นตรงกันเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป

- 6) นำแบบวัดทักษะที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ นำไปทดลอง (Try out) ใช้กับกลุ่มทดลอง (ที่ไม่ใช่กลุ่ม

ตัวอย่าง)

- 7) นำแบบวัดทักษะปรับปรุงแก้ไขตามผลการทดลอง ก่อนนำไปใช้ เพื่อให้เหมาะสมกับแบบวัด

และระยะเวลาที่ดำเนินการสอบให้มากที่สุด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยดำเนินการขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาตามระดับ ตั้งแต่ระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ระดับโรงเรียน เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และขอความอนุเคราะห์จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ให้แจ้งโรงเรียนที่ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างทราบล่วงหน้า เพื่อให้โรงเรียนได้เตรียมนัดหมายนักเรียนได้ถูกต้อง

3.2 ผู้วิจัยเตรียมแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และอุปกรณ์ให้พร้อม และเพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง โดยมีผู้สังเกตให้คะแนนและผู้สังเกตพฤติกรรมการพูด จำนวน 2 ท่าน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) หาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 2) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3) หาค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 4) หาค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกต

สรุปผล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีรายละเอียด ดังนี้

1. การพัฒนาแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และวัดอุปสรรคในแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้านที่ 1 การพูดบรรยายภาพ พบว่ามีค่า IOC เท่ากับ 1.00 จำนวน 13 ข้อ และด้านที่ 2 การพูดอภิปราย พบว่ามีค่า IOC เท่ากับ 1.00 จำนวน 7 ข้อ

2. การหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2561

ตาราง 1 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้านที่ 1 การพูดบรรยายภาพ (Description)

ด้าน	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2			ครั้งที่ 3		
	คนที่ 1	คนที่ 2	$\bar{r}$	คนที่ 1	คนที่ 2	$\bar{r}$	คนที่ 1	คนที่ 2	$\bar{r}$
	r	r		r	r		r	r	
1	0.89	0.88	0.89	0.86	0.82	0.85	0.90	0.92	0.91
2	0.84	0.86	0.85	0.85	0.88	0.87	0.58	0.84	0.85
3	0.90	0.89	0.91	0.85	0.83	0.84	0.84	0.86	0.85
4	0.92	0.91	0.92	0.89	0.87	0.89	0.89	0.87	0.88
5	0.89	0.86	0.88	0.88	0.79	0.85	0.86	0.87	0.87

ตาราง 1 (ต่อ)

ด้าน	ครั้งที่ 4			ครั้งที่ 5		
	คนที่ 1	คนที่ 2	$\bar{r}$	คนที่ 1	คนที่ 2	$\bar{r}$
	r	r		r	r	
1	0.78	0.75	0.77	0.90	0.91	0.91
2	0.82	0.86	0.84	0.87	0.84	0.85
3	0.84	0.85	0.84	0.85	0.86	0.87
4	0.85	0.84	0.84	0.89	0.87	0.88
5	0.76	0.75	0.76	0.86	0.87	0.87

ด้านที่ 1 หมายถึง พฤติกรรมการพูดด้านการออกเสียง

ด้านที่ 2 หมายถึง พฤติกรรมการพูดด้านไวยากรณ์

ด้านที่ 3 หมายถึง พฤติกรรมการพูดด้านคำศัพท์

ด้านที่ 4 หมายถึง พฤติกรรมการพูดด้านความคล่องแคล่ว

ด้านที่ 5 หมายถึง พฤติกรรมการพูดด้านความเข้าใจ

จากตาราง 1 พบว่าแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ การพูดบรรยายภาพ (Description) มีค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยต่ำสุด คือ 0.84 ในด้านพฤติกรรมการพูดด้านคำศัพท์ และค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยสูงสุด คือ 0.92 ในด้านพฤติกรรมการพูดด้านความคล่องแคล่ว แสดงว่าแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีอำนาจจำแนกอยู่ในระดับมีคุณภาพที่เหมาะสม

ตาราง 2 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้านที่ 2 การพูดอภิปราย (Discussion)

ด้านที่	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2			ครั้งที่ 3		
	คนที่ 1	คนที่ 2	$\bar{r}$	คนที่ 1	คนที่ 2	$\bar{r}$	คนที่ 1	คนที่ 2	$\bar{r}$
	r	r		r	r		r	r	
1	0.88	0.85	0.87	0.74	0.75	0.74	0.89	0.88	0.89
2	0.84	0.81	0.83	0.84	0.82	0.84	0.82	0.81	0.82
3	0.89	0.86	0.88	0.83	0.82	0.83	0.84	0.82	0.84
4	0.90	0.82	0.88	0.77	0.72	0.75	0.88	0.83	0.86
5	0.89	0.79	0.85	0.76	0.65	0.71	0.84	0.78	0.82

ตาราง 2 (ต่อ)

ด้านที่	ครั้งที่ 4			ครั้งที่ 5		
	คนที่ 1	คนที่ 2	$\bar{r}$	คนที่ 1	คนที่ 2	$\bar{r}$
	r	r		r	r	
1	0.68	0.69	0.69	0.88	0.87	0.88
2	0.84	0.79	0.82	0.82	0.81	0.82
3	0.80	0.78	0.79	0.84	0.82	0.83
4	0.93	0.91	0.92	0.88	0.84	0.87
5	0.81	0.75	0.78	0.85	0.78	0.82

ด้านที่ 1 หมายถึง พฤติกรรมการพูดด้านการออกเสียง

ด้านที่ 2 หมายถึง พฤติกรรมการพูดด้านไวยากรณ์

ด้านที่ 3 หมายถึง พฤติกรรมการพูดด้านคำศัพท์

ด้านที่ 4 หมายถึง พฤติกรรมการพูดด้านความคล่องแคล่ว

ด้านที่ 5 หมายถึง พฤติกรรมการพูดด้านความเข้าใจ

จากตาราง 2 พบว่าแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ การพูดอภิปราย (Discussion) มีค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยต่ำสุด คือ 0.71 ในด้านพฤติกรรมการพูดด้านความเข้าใจ และค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยสูงสุด คือ 0.92 ในด้านพฤติกรรมการพูดด้านความคล่องแคล่ว แสดงว่าแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีอำนาจจำแนกอยู่ในระดับมีคุณภาพที่เหมาะสม

ตาราง 3 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

รายการ	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2			ครั้งที่ 3		
	คนที่ 1	คนที่ 2	$\bar{\alpha}$	คนที่ 1	คนที่ 2	$\bar{\alpha}$	คนที่ 1	คนที่ 2	$\bar{\alpha}$
	α	α		α	α		α	α	
Description	0.86	0.89	0.88	0.93	0.94	0.94	0.96	0.94	0.96
Discussion	0.87	0.89	0.89	0.92	0.93	0.93	0.95	0.94	0.95

รายการ	ครั้งที่ 4			ครั้งที่ 5		
	คนที่ 1	คนที่ 2	$\bar{\alpha}$	คนที่ 1	คนที่ 2	$\bar{\alpha}$
	α	α		α	α	
Description	0.94	0.93	0.94	0.95	0.96	0.95
Discussion	0.95	0.94	0.95	0.95	0.94	0.95

จากตาราง 3 พบว่าแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.88-0.96 แสดงว่าแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นสูงมาก

ตาราง 4 แสดงค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกตให้คะแนนของผู้สังเกต 2 คน ของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

รายการ	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3	
	ค่าความเชื่อมั่น	ความหมาย	ค่าความเชื่อมั่น	ความหมาย	ค่าความเชื่อมั่น	ความหมาย
Description	0.99	สูงมาก	0.97	สูงมาก	0.99	สูงมาก
Discussion	0.98	สูงมาก	0.97	สูงมาก	0.98	สูงมาก

รายการ	ครั้งที่ 4		ครั้งที่ 5	
	ค่าความเชื่อมั่น	ความหมาย	ค่าความเชื่อมั่น	ความหมาย
Description	0.96	สูงมาก	0.99	สูงมาก
Discussion	0.97	สูงมาก	0.98	สูงมาก

จากตาราง 4 พบว่าแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกตให้คะแนนหรือผู้สังเกต 2 คน ในรายการการพูดบรรยาย มีค่าตั้งแต่ 0.96-0.99 และในรายการการพูดอภิปราย มีค่าตั้งแต่ 0.97-0.99 แสดงว่าแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นสูงมาก

ตาราง 5 แสดงค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพ ของแบบวัดวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

รายการ	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2			ครั้งที่ 3		
	คนที่ 1	คนที่ 2	$\bar{r}$	คนที่ 1	คนที่ 2	$\bar{r}$	คนที่ 1	คนที่ 2	$\bar{r}$
	r	r		r	r		r	R	
Description	0.81	0.81	0.81	0.86	0.85	0.86	0.79	0.83	0.81
Discussion	0.81	0.81	0.81	0.76	0.74	0.75	0.76	0.75	0.76

รายการ	ครั้งที่ 4			ครั้งที่ 5		
	คนที่ 1	คนที่ 2	$\bar{r}$	คนที่ 1	คนที่ 2	$\bar{r}$
	r	r		r	r	
Description	0.82	0.85	0.84	0.90	0.91	0.91
Discussion	0.86	0.84	0.85	0.76	0.78	0.77

จากตาราง 5 พบว่าแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพ ในการพูดบรรยาย มีค่าตั้งแต่ 0.81-0.91 และในการพูดอภิปราย มีค่าตั้งแต่ 0.75 - 0.81 แสดงว่าแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพค่อนข้างสูงมาก

สรุปผล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

การพัฒนาแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและวัดคุณสมบัติในแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้านที่ 1 การพูดบรรยายภาพ พบว่ามีค่า IOC เท่ากับ 1.00 จำนวน 13 ข้อ และด้านที่ 2 การพูดอภิปราย พบว่ามีค่า IOC เท่ากับ 1.00 จำนวน 7 ข้อ

การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน จากการวัด 5 ครั้ง โดยรายการที่ 1 การพูดบรรยายภาพ (Description) ในการทดสอบครั้งที่ 1 มีค่าตั้งแต่ 0.85-0.92 ครั้งที่ 2 มีค่าตั้งแต่ 0.84-0.89 ครั้งที่ 3 มีค่าตั้งแต่ 0.85-0.91 ครั้งที่ 4 มีค่าตั้งแต่ 0.76-0.84 และครั้งที่ 5 มีค่าตั้งแต่ 0.85-0.91 ถือว่าค่าอำนาจจำแนกมีคุณภาพที่เหมาะสม รายการที่ 2 การพูดอภิปราย (Discussion) ในการวัดครั้งที่ 1 มีค่าตั้งแต่ 0.83-0.88 ครั้งที่ 2 มีค่าตั้งแต่ 0.71-0.84 ครั้งที่ 3 มีค่าตั้งแต่ 0.82-0.89 ครั้งที่ 4 มีค่าตั้งแต่ 0.69-0.92 และครั้งที่ 5 มีค่าตั้งแต่ 0.82-0.88 ถือว่าค่าอำนาจจำแนกอยู่ในระดับมีคุณภาพที่เหมาะสม

ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา ปรากฏว่า แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จากการทดสอบ 5 ครั้ง โดยรายการที่ 1 การพูดบรรยายภาพ (Description) ครั้งที่ 1 มีค่า 0.88 ครั้งที่ 2 มีค่า 0.94 ครั้งที่ 3 มีค่า 0.96 ครั้งที่ 4 มีค่า 0.94 และครั้งที่ 5 มีค่า 0.95 รายการที่ 2 การพูดอภิปราย (Discussion) ครั้งที่ 1 มีค่า 0.89 ครั้งที่ 2 มีค่า 0.93 ครั้งที่ 3 มีค่า 0.95 ครั้งที่ 4 มีค่า 0.95 และครั้งที่ 5 มีค่า 0.95 ถือว่ามีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงมาก

ค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมการพูดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ปรากฏว่าแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพ จากการทดสอบ 5 ครั้ง โดยรายการที่ 1 การพูดบรรยายภาพ (Description) ครั้งที่ 1 มีค่า 0.81 ครั้งที่ 2 มีค่า 0.86 ครั้งที่ 3 มีค่า 0.81 ครั้งที่ 4 มีค่า 0.84 และครั้งที่ 5 มีค่า 0.91 ถือว่าการพูดบรรยายภาพ (Description) มีความเที่ยงตรงเชิงสภาพสูง รายการที่ 2 การพูดอภิปราย (Discussion) ครั้งที่ 1 มีค่า 0.81 ครั้งที่ 2 มีค่า 0.75 ครั้งที่ 3 มีค่า 0.76 ครั้งที่ 4 มีค่า 0.85 และครั้งที่ 5 มีค่า 0.77 ถือว่า รายการที่ 2 การพูดอภิปราย (Discussion) มีความเที่ยงตรงเชิงสภาพค่อนข้างสูง

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การพัฒนาแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2561

การพัฒนาแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและวัดคุณสมบัติในแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้านที่ 1 การพูดบรรยายภาพ พบว่ามีค่า IOC เท่ากับ 1.00 จำนวน 13 ข้อ และด้านที่ 2 การพูดอภิปราย พบว่ามีค่า IOC เท่ากับ 1.00 จำนวน 7 ข้อ แสดงว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทน

ลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรมนั้น ทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของปณิชา ชัยกุลภัทรโชติ (2562: 54) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาแบบวัดทักษะในศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนรู้และนวัตกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษา พบว่ามีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.56-0.78 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของวันเพ็ญ จันทสุวรรณ (2550: 66) ที่ได้พัฒนาแบบวัดทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกล พบว่ามีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.78-1.00

2. การหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2561

2.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน พบว่ามีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.69-0.92 แสดงว่าแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ทั้งนี้เนื่องจากแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านการทดลอง และพัฒนามาอย่างมีระบบตามขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือที่เชื่อถือได้ ผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญทั้งด้านเนื้อหา เกณฑ์การให้คะแนน และรูปแบบของการวัดทักษะการพูด ทำให้แบบวัดสามารถแยกแยะนักเรียนที่มีความสามารถทางการพูดสูง กับนักเรียนที่มีทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษต่ำได้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ยอมรับได้ ซึ่งตรงตามตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลางปี 2551 และสอดคล้องสอดคล้องกับผลการวิจัยของวรัญญา แสงเพชร (2562: 76) ได้พัฒนาแบบวัดทักษะด้านจริยธรรม การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และการทำงานเป็นทีม เพื่อคัดกรองพนักงานใหม่ ได้สร้างแบบวัดขึ้นจำนวน 12 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัด มีค่าตั้งแต่ 0.52-0.77 ตรงตามตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลางปี 2551 และสอดคล้องสอดคล้องกับผลการวิจัยของเยาวเรศ ปวีริตตา (2555: 3) ได้พัฒนาแบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วยแบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ผลการวิจัยพบว่าค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.41-0.67 ตรงตามตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลางปี 2551 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของอำนาจ ไพนุชิต (2561: 294-310) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของแบบวัดการรับรู้สติของครูและผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1-2 ได้เก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยแบบสอบถาม ชนิดมาตราประเมินค่า 6 ระดับ จำนวน 30 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.330-0.69 ตรงตามตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลางปี 2551 และสอดคล้องสอดคล้องกับผลการวิจัยของอุไร จักขัตติมงคล (2558: 195-206) การพัฒนาแบบวัดทักษะการคิดสำหรับการประเมินคุณภาพผู้เรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบวัดทักษะการคิดตามแนวทางของแคมบริดจ์ ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 38 ข้อ แบ่งเป็นการคิดแก้ปัญหา จำนวน 21 ข้อ และการคิดวิเคราะห์ จำนวน 17 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.21-0.45 ตรงตามตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลางปี 2551 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของสังวาลย์ โพนพุทธ (2556: 14) ได้พัฒนาแบบวัดทักษะการอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยใช้แบบวัดทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.23 -0.64 ตรงตามตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลางปี 2551 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของปณิชา ชัยกุลภัทรโชติ (2562: 54) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาแบบวัดทักษะในศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนรู้และนวัตกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.32-0.76

2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ปรากฏว่าแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.93-0.96 ซึ่งแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นในระดับค่อนข้างสูง-สูงมาก หากตามเกณฑ์ของผิยน ไชยศรี (2529: 4) ได้เสนอค่าความเชื่อมั่นไว้ว่า ตั้งแต่ระดับ 0.71 ขึ้นไปมีความเชื่อมั่นในระดับสูง แสดงว่าแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้สังเกตให้คะแนนความคงเส้นคงวาในการตรวจและมีโอกาสได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์การให้คะแนนร่วมกัน ผู้วิจัยได้จัดทำคู่มือ

ในการดำเนินการสอบที่ชัดเจน นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างได้รับการสุ่มมาจากนักเรียนที่มีความสามารถหลายระดับ จึงทำให้แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีความเชื่อมั่นสูง ซึ่งตรงตามตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลางปี 2551 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของเยาวเรศ บริวันตา (2555: 3) ได้พัฒนาแบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วยแบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด มีค่า 0.92 ซึ่งตรงตามตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลางปี 2551 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของอำนาจ โพนุชิต (2561: 294-310) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของแบบวัดการรับรู้สติของครูและผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1-2 ได้เก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยแบบสอบถามชนิดมาตราประเมินค่า 6 ระดับ จำนวน 30 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า มีค่าความเชื่อมั่น ตามสูตรสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha ทั้งฉบับ 0.92 ซึ่งตรงตามตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลางปี 2551 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของอุไร จักร์ตรึงคผล (2558: 195-206) การพัฒนาแบบวัดทักษะการคิดสำหรับการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบวัดทักษะการคิดตามแนวทางของแคมบริดจ์ ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 38 ข้อ แบ่งเป็นการคิดแก้ปัญหา จำนวน 21 ข้อ และการคิดวิเคราะห์ จำนวน 17 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการคิด มีค่า 0.68 ซึ่งตรงตามตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลางปี 2551 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของปณิชา ชัยกุลภัทรโชติ (2562: 54) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาแบบวัดทักษะในศตวรรษที่ 21 ด้านการเรียนรู้และนวัตกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะมีค่า 0.90

2.3 ค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพของแบบวัดทักษะการพูด โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ระหว่างคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏว่าแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพตั้งแต่ 0.75-0.91 ซึ่งมีค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพสูงมาก แสดงว่าแบบวัดทักษะการพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจาก ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน ผู้สังเกตให้คะแนน หรือผู้สังเกตได้ร่วมกันศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์การให้คะแนน ผู้สังเกตให้คะแนนมีความคงเส้นคงวาในการตรวจ และสามารถแยกแยะระดับความสามารถของกลุ่มเก่งกับกลุ่มอ่อนได้เป็นอย่างดี ทำให้ผลการให้คะแนนของผู้สังเกตให้คะแนน หรือผู้สังเกตสอดคล้องกับความสามารถที่แท้จริงของกลุ่มตัวอย่าง จึงทำให้แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีความเที่ยงตรงเชิงสภาพสูง ซึ่งตรงตามตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลางปี 2551 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของอุไร จักร์ตรึงคผล (2558: 195-206) การพัฒนาแบบวัดทักษะการคิดสำหรับการประเมินคุณภาพผู้เรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบวัดทักษะการคิดตามแนวทางของแคมบริดจ์ ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 38 ข้อ แบ่งเป็นการคิดแก้ปัญหา จำนวน 21 ข้อ และการคิดวิเคราะห์ จำนวน 17 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า ความเที่ยงตรงเชิงสภาพ โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนที่ได้จากแบบวัดทักษะการคิดกับคะแนนเฉลี่ยสะสมพบว่า เกณฑ์เฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนแบบวัดทักษะการคิด ทั้งแบบการคิดวิเคราะห์ (17 ข้อ) การคิดแก้ปัญหา (21 ข้อ) และทั้งฉบับ (38 ข้อ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสหสัมพันธ์ เป็น 0.367, 0.390 และ 0.458 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

- 1.1 ครูและนักเรียนควรศึกษาคู่มือในการดำเนินการสอบให้เข้าใจก่อนทำแบบวัด
- 1.2 ประสานกับผู้สังเกตและร่วมศึกษาเกณฑ์การให้คะแนนให้เข้าใจตรงกันก่อนดำเนินการสอบ
- 1.3 การนำแบบวัดไปใช้ในห้องเรียน ควรแยกวัดทีละกิจกรรม และไม่ควรวัดต่อเนื่องกันจนครบทุกกิจกรรม
- 1.4 สถานศึกษาชั้นพื้นฐานสามารถนำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปใช้วัดนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

วารสารวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 9(1), 195–206.

อำนาจ ไพนุชิต. (2561). ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของแบบวัดการรับรู้สติของครูและผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1-2. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 24(2), 294-310.

Naisbitt, J. (1994). *Global Paradox*. New York: William Morrow and Company.

Sasson, D. (2007). *Improve speaking skills: tips and techniques for speaking and presentation skills*.

Retrieved July 1, 2019, from <http://www.suite101.com/content/improve-speaking-skills-a31594>

Shumin, K. (2002). *Developing Adult EFL Students' Speaking Abilities*. Cambridge: Cambridge University Press.

Tribolet, C. (2012). Using Cognitive Strategies to Improve English Speaking Skill and Self-confidence.

American Journal of Education Sciences, 2(3), 36-40.

Ur, P. (1998). *A course in English Teaching Trainee*. Cambridge: Cambridge University Press.